

Abielu ajalehekuulutuse kaudu

Ülaltoodu ei tähenda sugugi, et asutatud on uus kosjakontor. Sellise pealkirja või õigeminim alapealkirja pani ligemale 150 aastat tagasi oma uuele tööle "Konservatoorium" Taani balleti kõigi aegade kuulsaim mees **August Bournonville**. Ballett näeb täna rambivalgust Estonia Teatris ja on siin "Armastuse muinasjutu" järel teine Bournonville'i koreograafiaga lavastus. Mõlemad balletid on rekonstrueerinud ja toonud välja USA koreograaf **Kennet Oberly**.

Süžee aluseks on Bournonville'i mälestused õpiajast Pariisis möödunud sajandi 20. aastatel. Tegelased on võetud tõsielust ja üks neist on täiesti reaalne kuju — andekas noor neiu **Fanny**, keda Bournonville' Pariisis kohtas. Esimese vaatuse tegevuspai-gaks on konservatooriumi balletisaal ja seal kujutatu on balletikool sellisena, nagu ta tol ajal oli.

Pariisis oli sel ajal uueks nähtuseks ajalehtedes kosjakuulutuste avaldamine. Bournonville' võttiski selle oma komöödia teemaks. Lavale on toodud inimesed, kes suudavad elu nautida ja naljast aru saada. Ka need, kelle külm nalja tehakse. "Konservatooriumi" peeti omal ajal kõige koomilisemaks tantsuetenduseks, mis kunagi olnud.

Koreograaf Kennet Oberly: "Tänapäeval on oskus nalja mõista ja osata seda ise teha sama vajalik kui poolteist sajandit tagasi ning elurõõmu süstimist vaatajatesse pean oma põhiliseks missiooniks."

Lavastuse kunstnikuks on **Eldor Renter**, kes lähtus oma töös balleti alapealkirjast ning kujundas lava kui väljävõtte tolleaegsest ajalehest. Nii dekoratsioonid kui ka kostüümid on sellest johtuvalt mustvalged. Koreograaf **Kennet Oberly** kinnitas, et **Eldor Renteri** kunstnikunatuur, erudeeritus ja lavastustööle sügavuti lähenemine olid olulisteks põhjusteks, miks ta Estonia Teatrisse uuesti lavastama tuli: "Renteri panus ja kaasamõtlemine on pool lavastamisest. Tema kontseptsioon on unikaalne, olen sellest saanud rohkem inspiratsiooni."

Balleti muusikaline juht **Norman Illis Reintamm**, kellega koostöös valmis ka "Armastuse muinasjutt", selgitas: "Selle balleti muusika on tüüpiline vodevillidele. Neis on originaalmuusikat vähe, kasutatud on vastava aja populaarseid viise. Põhiautorina on märgitud **Holger Simon Paulli**, kes oli kaua aastaid Taani Kuningliku Orkestri dirigent ja juhatas palju ka Bournonville'i ballette."

Balleti sisust ja tegelastest Keskealine konservatooriumidirektor *monsieur* **Dufour** (**Juris Žigurs**, **Vladimir Kuzmin** või **Peeter Karell**) otsib endale ajalehekuulutuse kaudu noort ja rikast naist. Balletikooli õpilased **Victorine** (**Tatjana Voronina**, **Tatjana Kilgas** või **Tiina Kripisaar**), **Eliza** (**Kati Ivaste**, **Inna Sõrmus** või **Hedi Pundonen**) ja **Alexis** (**Toomas Rätsepp**, **Dmitri Hartšenko** või **Vjatcheslav Nikkinen**) otustavad aga koos kontsertmeister **Ernestiga** (**Juri Mihhejev** või **Igor Beljajev**) mängida koolijuhatajale viingerpussi ja riietavad endid arvatavateks pruudikandidaadideks. Tekkinud sasipuntrasse lülitub veel kooli majapidajanna **mamsel Bonjour** (**Tatjana Laid**, **Svetlana Potapova** või **Katrin Laur**), kellele *monsieur* **Dufour** on nooruses andnud lubaduse temaga abielluda.

Balleti teise liini moodustavad noor vaesest perest pärit tantsijakarjäärast unistav neiu **Fanny** (**Sonja Lipponen**, **Maigret Mägi** või **Eve Andrejev**) ja teda sellel teel igati abistav isa *monsieur* **Raimboud** (**Andrus Kambre** või **Peeter Karell**).

Edasi areneb kõik nii, nagu ühes vodevillballetis ikka olema peab.